

דרשה לפרשת וישלח: הרבה נעמי אפרת

קטונתי מלהבין מה רצתה דינה לאחר שאנס ועינה אותה שכם בן חמור .

מה שבטוח, היא לא רצתה "וְהַחֲרַשׁ יַעֲקֹב", עדות להכחשה של אבא לאונס בתו, במילים הכי פשוטות שיכול היה המקרא לתעד .
אולי היא רצתה נקמה בשכם בן חמור ואולי לא.
ככל הידוע לנו, לא שאלו אותה .

כאישה לאישה, קשה להאמין שרצתה להמיר את דתם של 300 בני עמו בתהליך כואב, מזהם ומשפיל בגלל התירוץ המניפולטיבי העלוב, "לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו". עדות שמה שבאמת הפריע לאחיה זו הערלה ולא המעשה.

עוד יותר קשה להאמין שרצתה ש300 איש ובהם שכם בן חמור ימצאו את מותם על כידון וחרב בגלל ש"הַכְּזוּנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֹתֵנוּ".
מי שנאנסה אונס ברוטלי על ידי איש זר, בסוף נרמזת כזונה דווקא על ידי אחיה .

מי שנאנסה לא צריכה נקמה קולקטיבית בדם ולא בהמרת דת. מי שנאנסה בסך הכל צריכה "וחיבק יעקב" (שלא קרה) "ויפירו באבלה".

בכלל, אני זוכרת שבתור ילדה תמיד חשבתי לעצמי שהעוול הגדול בסיפור הוא שלא מספרים לנו מה קרה בחייה של דינה אחרי שכל המאורע הסתיים. איך היא השתקמה? מי אהב אותה? האם גידלה ילדים ?

ואולי יש סיבה שלא מספרים. כואב הלב על דינה. כואב הלב על התורה.

